స్వీట్ హోం

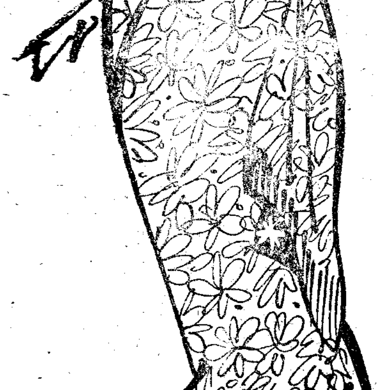

సి. ఆనందారామం

"ఇవాళనుంచీ మన ఇల్లు మారిపో తోంది — స్వర్గధామం కాబోతోంది — స్వీట్ హోం కాబోతోంది. ఫాక్టరీ నుంచి వస్తూనే హడావుడిగా హుషారుగా ఆవేదంగా అన్నాడు చిట్టిబాబు —

ఠర వచ్చే టైం అయిందని టికి పీట్లు వేసేస్తోన్న కమల వెంగిగాచూస్తూ "మళ్ళీ బార్ కెళ్ళారా?" అంది.

"ఛ! ఛ! బార్ లేదూ, బీరూ లేదూ! ఇది నెలాఖరు — శ్రీమతి రంగనాయకమ్మగారి స్వీట్ హోం చదివాను- బాగుంది — బా—లా బాగుంది— ఇవాళ నుంచి నేను బుచ్చిబాబునైపోతాను - మనిల్లూ స్వీట్ హోం అయిపోతోంది -"

"కాదు —"

"అయి తీరుతుంది—"

"ఒక్కనాటికీ కాదు — మీరయితే బుచ్చిబాబు కాగలరు — నేను విమలని కావద్దూ! — [illegible]" [illegible] కమల -

జాలిగా చూసాడు చిట్టిబాబు -

"అదేం కమలా! కొత్త రెండు జళ్ళేసుకుని - తెల్లచీర కట్టుకుని - నీకు నవ్వవన్నీ తెల్లచీరలేగా! - సినిమాకు రాలేవూ?"

ఫక్కున నవ్వింది కమల -

"ఇదా మీకు స్వీట్ హోం లో వచ్చింది?"

"అన్నీ వచ్చాయనుకో! ప్రోగ్రాం సినిమాతో ప్రారంభిద్దాం - ఏం?!"

టీ కప్పు ఠరకందించి మరో సోఫాలో కూలబడింది కమల -

"రేపు రాముకి లెక్కల టెస్ట్ వుందిట - నేను రాలేను - వాడికా ఆల్జీబ్రాలో ఒకటే కన్ఫ్యూజన్ — — 3 — 2 = —1 అంటున్నాడు—ఫండమెంటల్సే బుర్రకెక్కటంలేదు -"

"వాడు చదువుకుంటాడులెస్తూ! చిన్న క్లాసేగా! నువ్వు బయల్దేరు - ఎంచక్కా రెండు జళ్ళేసుకుని —"

"మరో రెండేళ్ళాగండి - రెండు జెళ్ళకి సాయం పరికిణీ వోణీకూడా కుట్టించుకుని కట్టుకునొస్తాను -"

"నిజంగానా! అప్పుడు మరీ చిన్న పిల్లలా ఉంటావు - కానీ, రెండేళ్ళాగడం దేనికి? — ఇప్పుడే — "

"మరీ చిన్నపిల్లలా కనబడటానికి! ఫేమిలీ ప్లేనింగ్ పుణ్యమా అని ఇద్దరేగా పిల్లలు! చిన్నదాన్ని కాకేమవుతాను?"

"నువ్వు ఏదో వ్యంగ్యంగా మాట్లాడుతున్నావు .... కమలవైపు అనుమానంగా చూసాడు చిట్టిబాబు -

పకాలున నవ్వింది కమల -

"వ్యంగ్యం ఏంలేదు - అంతా వాస్తవమే!"

"అది సరే! నువ్వు బయల్దేరు – క్లాస్ కెళ్దాగా! వాడు చదువుకుంటాడు"

"అబ్బబ్బ! నన్నువాగించకండి...."

"నీకు తెలీదు – విమల ఎంచక్కా అలా లెక్కల్లమీద లెక్కల్లు దంచుతోంట ఉంటే – గడగడ వాగుతోంటుంటే గదా, ఆ ఇంటి స్వీట్ నెస్ అలా వలుదిశలా వ్యాపిస్తోంది – మాట్లాడాలి డియర్! సరదాగా నవ్వుతూ తుళ్ళుతూ వాదించు కోవాలి – నేను బుచ్చిబాబులా అన్నింటికీ ఊఁ కొడ్తాగా! నీకు భయంలేదు –"

"నేను విమలను కాలేనని చెప్పావా? లేదా?"

"ఎందుకు కాలేవు?"

"విమల అదృష్టవంతురాలు –"

"బుచ్చిబాబులాంటి మొగుడు దొరికి నందుకా? నేను బుచ్చిబాబులా ఉంటా నంటున్నానుగా!"

"కాదు – అందుకుకాదు – విమలకి చదూకో లేదుట! ఉద్యోగంలేదుట! అయినాసరే మొగుడు కసురుకుంటే ఇంట్లోంచి దర్జాగా లేచిపోతుందట! నేనూ ఉన్నాను – చదువుకున్నాను – ఉద్యోగమూ ఉంది. ఎన్నెన్ని చికాకు లొచ్చాయో! అడుగుబయట పెట్టగలిగానా? మీ వలుగురక్కయ్యలూ, ఒక చెల్లెలూ సరిగ్గా నా పరీక్షలముందు సంగీత సాధన కూర్చునేవారు. గుర్తు లేదూ! ఒకరు తంబూరా, ఒకరు వీణా ఒకరు మృదంగం – ఒకరు ఫిడేలూ –"

"ఫిడేలు వదినది...."

"అన్నట్లు ఆవిడకూడా ఆ సంగీత సాధనలో ఉన్నారు కదూ! అయితే ఆవిడకి ఫిడేలు వాయించుకోడానికి టైం ఉండేదికాదు – వీళ్ళందరికీ కాఫీలు కాచిపొయ్యటంలోనే సరిపోయేవి .... మాంచి పరీక్ష రోజులు! ఒకళ్ళు సినిమా కబుర్లు – మరొకళ్ళు వాళ్ళ అత్తగారి కుటుంబం మీద నేరాలూ – మరొకళ్ళు ఎవరో స్నేహితురాలి ముచ్చట్లు – మరొకరు సా! మరొకరు 'పా!' ఇలా సాగేవి సంగీత సాధన – విద్రమాత్రలు మింగి వాళ్ళ సాధన అయ్యేవరకూ పడుకుని – అప్పుడు లేచి చదువుకొనేదాన్ని – ఆ విద్రమాత్రలతో బలహీనం అయిపోయాను – విమల్లా లెక్కల్లు నేనెలా దంచగలను?"

"ఓపిక లేనంతోనే ఇంత వాగుతున్నావ్! ఇంకా ఓపికుంటే అడిగావూ? దేవుడికే తెలుసు ఎవరెవరి రోగం ఎలా కుదర్చాలో!...."

"ఇప్పుడేగా వాదించాలన్నారు! – బుచ్చిబాబులా తలూపుతానన్నారు – ఇదేంటి?"

"ఛ! వాదనలంటే ఇవా? జాతీయ అంతర్జాతీయ సమస్యలమీద! అంతేకాని మా వాళ్ళని దుయ్యబట్టమనా? నా క్కోపం రాదూ!"

"బాప్! మీక్కోపం రాని మాట లంటేబుచ్చిబాబులా ఊకొడ్తారన్నమాట! అయ్యో! ఒక వంటవాణ్ణి, ఒక గన్నెస్నీ, ఒక ట్యూషన్ మాష్టర్నీ – మీ పిల్లల అల్లరి సరగలిగినవాణ్ణి – అపాయింట్ చెయ్యండి – మరుక్షణంలో రెండు జళ్ళేసి! – కావాలంటే వాలుగు జళ్ళేసుకుని – పరికిణీ ఓణీ ఏం కర్మ! పంజాబీ డ్రెస్‌లో ఇరుక్కుని మీ వెంట సినిమాకి వస్తాను – అక్కడ మాట్లాడితే బార్‌కి వస్తాను – నా ఇల్లు నేను నడుకో లేక సతమతమవుతున్నాను – జాతీయ అంతర్జాతీయ సమస్యలొక్కటే తక్కువయ్యాయి నా మొహాన్కి...."

టీ కప్పు బల్లమీద పెట్టి ఛ్రుసలేచి వెళ్ళిపోతున్నాడు చిట్టిబాబు –

"ఇంతకూ నువ్వు వస్తావా? రావా?"

అంతకంటె వ్రుసగా లేచి వెంచుంది కమల –

"వస్తాను – కానీ ఇప్పుడు కాదు – పిల్లల్ని పెంచుకోవాలి – పిల్లలతల్లి బాధ్యతలు ముందూ – సరదాలు తర్వాత వాటి – తంచుకున్నప్పుడు అత్తవెళ్ళంటే కుదర్దు – ఇంకోటి – రెండు జళ్ళు కావాలంటే వరగదిలో వేసుకుంటాను – వీటి లోకి రాను లోకంలో ఉంటూ "లోక ముతో మనకేటికి" అనగలిగే ఓపిక నాకు లేదు...." విసురుగా వెళ్ళిపోయింది కమల.

"నేను విమల్ని కానంటుంది కాని – ఆ విమలకి తాత ఇది" అని గొణుక్కుంటూ సెకండ్‌హాండ్ డొక్కు కారులో రయ్యిన బయటికెళ్ళిపోయాడు చిట్టిబాబు –

అరు దాటినా ఇద్దరు వెధవలూ వీధిలో ఆడుతూనే ఉన్నారు – పెద్దయ్యాక సమానత్వం మాట దేవుడెరుగు! పుట్టేనే ఈ మొగపిల్లలకీ ఆడపిల్లలకీ ఎంత తేడా! తిక్క ముండగిత్తలు – రౌడీలు – అటకాయి వెధవలు!

"ఇంక ఆటలు చాలించి లోపలికి రండి –" గుమ్మంలో నిలబడి లేని ఓపికతో అరిచింది కమల.

"ఇదిగో వస్తున్నా! ఈ ఒక్క బేటింగా అయిపోయాక...." క్రికెట్ బేట్ చేత్తో పుచ్చుకునే అంటున్నాడు రాము.

"వెధవా! రేపు లెక్కల టెస్టు పెట్టుకుని ఇంకా ఒక్క బేటింగ్ అంటున్నావా? రా! లోపలికి – ఛ! ఛ! బొత్తిగా శ్రద్ధలేదు చదువుమీద!

తల్లిమాటలు వింటోనే చిన్న క్రికెట్ బేట్‌తో పెద్ద ప్లేయర్‌లా అడేస్తున్నాడు రాము – సమాధానం చెప్పటానికైనా తీరకుండా!

"వస్తున్నావా? నన్ను రమ్మంటావా" రెండడుగులు ముందుకేసింది కమల.

బేట్ చేత్తో పుచ్చుకుని పరుగెత్తు కొచ్చాడు రాము.

అన్నగారి అడుగుజాడల్లో వచ్చాడు శీను.

"ఏరా! పిలుస్తోంటే రావేం?"

శీనుని చూసి దబాయించింది కమల.

"రామూగాణ్ని రమ్మంటున్నావమ్మా! వాడిని తీసుకొద్దామని____"

కళ్ళనిండా కొంటెతనంతో విన్నూత్నంగా అంటున్నాడు చిన్నవెధవ –

వాడికళ్ళలో ఆ కొంటెతనం

[illegible]

చూస్తేటే కోపంపోయి నవ్వొచ్చేస్తుంది ఆ చెప్పేకారణాలు కూడా అలానే ఉంటాయి వెధవకి. ఇద్దరికి ఏకార్థం లేక ఏమో "అన్నా" అనైనా పిలవడు – కామాగారనే! ఇదరూ కోట్లాడుకోని క్షణం ఉండదు. విడిచి ఉండే క్షణమూ ఉండదు –

విమల అదృష్టవంతురాలు – ఎంచక్కా ఒక మొగపిల్లాడూ ఆడపిల్ల – అన్నీ అలా కలిసిరావాలి–రాత్రి తొమ్మిదిదాకా కూచుని రాము తల్లోకి ఆల్జీబ్రా ఫండ మెంటల్ రూల్సన్నీ ఎక్కించేసరికి తల నొప్పొచ్చేసింది కమలకి – అసలు మధ్యాహ్నంనుంచీ తలనొప్పిగానే ఉంది అందుకే చిట్టిబాబు రెండు జెళ్లు మూడు జెళ్లు అంటోంటే చిరాకేసింది –

మరునాటికి తలనొప్పి మరింత ఎక్కువకాగా నలపరం కూడా తగిలి వట్లయి లేవలేకపోయింది కమల – వవ్వగా మూలిగింది –

"ఏమిటి కమలా!" ప్రేమగా అడి గారు చిట్టిబాబు.

"జ్వరం తగిలినట్టుందండీ!"

"వాట్!" అంటో గబగబ చిట్టి బాబు కమల మదురూ చెంపలూ తడిమి తడిమి కొలిచారు జ్వరం –

"బాగుంది! జ్వరం చూట్టం!"

సగం బాధతో – సగం నవ్వుతో – అంది కమల.

"నిజంగానే జ్వరం వచ్చేసింది – నువ్వు లేవకు కమలా! వడుకో! ఇవాళ అన్నీ నే చేస్తాను – టేక్ రెస్ట్!" రయ్యిన బాణంలా వంటింట్లోకి దూసుకు వెళ్ళారు చిట్టిబాబు –

కమల మనసు ఆనందంతో నిండి పోయింది.

నిజంగా చిట్టిబాబు చాలా మంచి వాడు – బుచ్చిబాబుకంటే మంచివాడు.

కాఫీ తెచ్చి మంచంమీది కందిం చాడు చిట్టిబాబు.

అరమోడ్పు కన్నులతో తాగింది కమల.

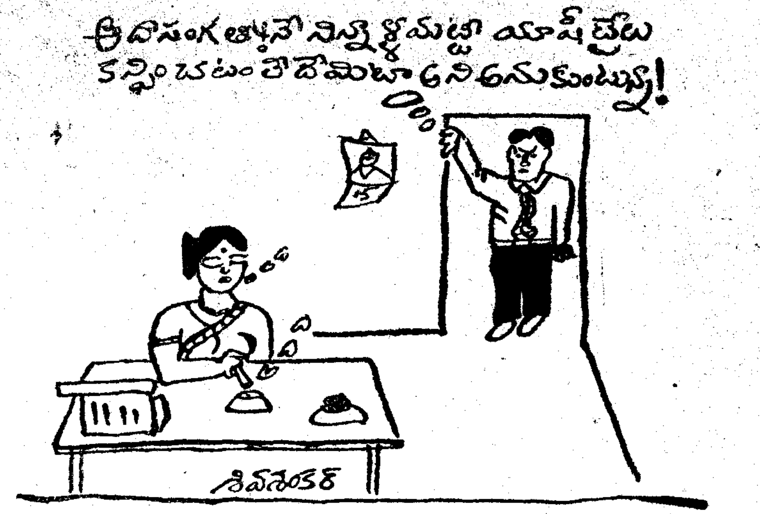

లుంగీచుట్టబెట్టుకుని మళ్ళీ వంటింట్లో కురికాడు చిట్టిబాబు.

అంతలో సరళా, రాధా, వశినీ, జానకి, అనసూయా, వగైరా కాలేజీ స్టూడెంట్సంతా బిలబిల్లాడుతూ వచ్చే సారు –

"మేడమ్! కాలేజీకొస్తారా?" అను కుంటూ –

వాళ్ళని డ్రాయింగ్ రూంలో కూచో బెట్టి. తనూ కూచుని ఏదో చెప్పబో తోంటే చేతిలో గరిటతో అక్కడి కొచ్చారు చిట్టిబాబు.

"కమలా! ఆలుగెడ్డ ఉడికిపోయింది. వేయించమంటావా? ఉల్లిపాయలు ఉప్మా కూర చెయ్యమంటావా? సాంబారు. రసం, రెండూ ఉండాలా? సాంబారొక్కటి చాలా?"

వశినీ, రాధా, సరళా వగైరాలంతా ఒకళ్ళ ముఖాలొకళ్ళు చూసుకుంటు న్నారు–వాళ్ళ ముఖాలు చూసాడు చిట్టి బాబు–

"వీళ్ళందరికీ కాఫీలు తెమ్మంటావా కమలా!" వెంగగా అడిగాడు–

అమ్మాయిల్లో చాలామంది ముసి ముసిగా నవ్వుకున్నారు – ఒకరిద్దరూ – చురుకుపాలు ఎక్కువున్న వాళ్ళు–అవ కాశిక వకాలున నవ్వేసారు–

కమల ప్రాణం చచ్చిపోయింది–

"ఏం కమలా! వీళ్ళందరికీ కాఫీ...."

ఇంకా అక్కడే ఉంది కమల ఆజ్ఞ కోసం చూస్తున్నాడు చిట్టిబాబు–

"ఏం అక్కర్లేదు–మీరు వెళ్ళండి–" కసిరింది కమల –

"మేం వస్తామండీ!"

అంటో ఒక్కక్షణం అక్కడ కూచోకుండా తూనిగల్లా తుర్రుమన్నారు వాళ్ళు–

రయ్యిన వంటింట్లోకొచ్చింది కమల–

విరుచుకు పడింది చిట్టిబాబు మీద –

"ఒక్కరోజు కాస్త వంటింట్లో కొచ్చి ఇంత రాద్ధాంతం చేస్తారా? ఇన్నాళ్లూ అటు ఉద్యోగమూ, ఇటు వంటా, ఛస్తున్నా బ్రతుకుతోన్నా చేసు కోటంలా? మీ అంతట మీరే సాయం చేసానని....చివరికి ..." కమల కెరు పొచ్చేస్తోంది–

చేతులో గరిటతో దిగాలుగా చూసాడు చిట్టిబాబు –

"ఇప్పుడేమయింది కమలా! ఇంకా ఏమైనా చెయ్యమంటావా? నీకు మళ్ళీ ఓ కప్పు కాఫీ కావాలా?" ప్రేమగా అడి గాడు చిట్టిబాబు –

ఆ ప్రేమకు కమల హృదయం కరగలేదు.

ఇందాకటి అవమానమే కరగి కళ్ళ ల్లోంచి స్రవించింది–

"ఏం అక్కర్లేదు – అవతలికి పదండి–ఆ గరిటతో వాళ్ళందరి ముందుకు రావాలా ? అక్కడే మీరు వంటంతా చేస్తున్నట్లు ప్రకటించుకోవాలా ?"

"చెయ్యగా లేంది, చెప్తే తప్పొచ్చిందా ? కష్టపడి ఇంత వంట చేస్తున్నందుకు నాకామాత్రం పేరయినా దక్కనియ్యవా ?"

"ఛ! ఛ! వాళ్ళంతా ఎలా నవ్వారనీ ? రేపు వాళ్ళముందు ఎలా తలెత్తుకోవాలి?"

"వాట్! నవ్వారా? మొగుడు వంట చేస్తూ పెళ్లాం సోఫాలో కూచున్నంత మాత్రాన నవ్వాలా ? ఈ భారత దేశం ఇంకా నాలుగు శతాబ్దాలు వెనకుంది. వీళ్ళంతా బ్రూట్స్ ఇడియట్స్–"

"ఏ ఆట్నూ లేవు – అవతలకు పదండి–రేపట్నుంచీ వంటమనిషిని పెట్టేస్తా–వెధవబాధ! ముఫైరూపాయిలిచ్చి తిండిపెడితే అదే చూసుకుపోతుంది–వంద రూపాయలైతే ఔతాయి – మధ్యన నాకేం !"

"కమలా! ప్లీజ్! ఆ వంద రూపాయలూ లెఖ్ఖడక్కుండా నాకియ్యవా ? రెండుపూటలా వంట నేనే చేసాను – చేసి కాసిని సూనెమరకలూ మసి మరకలూ నీ చీరకిమోహాక్కి– పులిమి నేను పీట్‌గా డ్రెస్సయి కూర్చుంటాను – పదన్‌గా ఎవరైనా వస్తే ఇవ్వటానికి కాఫీ తయారుచేసి ఫ్లాస్కులో పోసి ఉంచుతాను–ఎవరైనా వస్తేనువ్వే ఇద్దువుగాని– రాకపోతే లాగేద్దువుగాని ఓ. కే. ?"

ఎంత చిరాకు తెచ్చుకుందామన్నా కమలకి నవ్వొచ్చేస్తోంది – గిరుక్కున తిరిగి ఇవతలి కొచ్చేసింది – చిట్టిబాబు అల్లరితెలిసే వంటింట్లోకి రానిచ్చినందుకు లెంపలేసుకుంటూ–

ఏడవుతోన్నా పిల్లలు మంచాలమీంచి లేవటంలేదు. మెలకువ రాకకాదు–లేస్తే కాలకృత్యాలు కాగానే చదువుకోవల సొస్తోందని –

నెమ్మదిగా రెండుసార్లు విసుగొచ్చింది కమలకి – కోపంగా రెండు అంటించబోయింది –

"కొట్టకు–కొట్టకు–" ధీసదిలా అడ్డొచ్చాడు చిట్టిబాబు.

"కొట్టకుండా మీరు లేపండి యితే,...."

చిరచిర లాడుతూ వెళ్ళిపోయింది కమల–చిట్టిబాబు వెంటనే టేప్‌రికార్డర్ ఆన్‌చేసి ఆ మధ్య రికార్డుచేసిన సుడి గుండాలు 'పంక్తి ప్రశబ్ద చిత్రం' పెట్టాడు –

పిల్లలిద్దరూ గబుక్కున లేచారు–పరుగెత్తుకొచ్చి టేప్‌రికార్డరుకి చెరోవైపునా కూర్చున్నారు–

"లేచి ముఖం కడుక్కోండి–"

కోపంగా అంది కమల –

పిల్లలిద్దరూ కదల్లేదు–తల్లికి సమాధానం చెప్పలేదు – ఏకాగ్రంగా 'సుడి గుండాలు' వినేస్తున్నారు–

"ఇదెక్కడి గోలండి! పొద్దున్నే టేప్ రికార్డరు పెడితే వీళ్ళు మాట వింటారా? ముఖాలు కడుక్కొని పాలు తాగి పుస్తకాలముందు కూచుంటారా ?"

"అవన్నీ నాకేం తెలుసు ? కొట్టకుండా లేపమన్నావ్? లేపాను–"

చిద్విలాసంగా నవ్వుతో అన్నాడు చిట్టిబాబు–ఉసూరుమంది కమల –

కమల చాలా కష్టపడి మాంటిసరీ మెథడ్స్–చిల్డ్రన్ సైకాలజీ – వగైరా వగైరా చాలా చదివింది పిల్లలు అంత ఏకాగ్రంగా వింటున్నప్పుడు డిస్టర్బ్ చెయ్యటం మంచిదికాదు–వాళ్ళ మనసు అప్పుడు ఇంకోదానిమీద నిలవదు–'సుడి గుండాలు, మంచి సినిమాయే కదా'–అను కుని చేసేదిలేక వంటింట్లోకి నడిచింది – గంటయి సినిమా పూర్తయ్యాక చిరంజీవు లిద్దరూ టూత్‌బ్రెష్‌లు పుచ్చుకుని వాష్‌బేసిన్ దగ్గిరకు నడిచారు. అప్పుడే విన్న డైలాగులు వల్లించేస్తున్నారు –

"నరదా!హత్యచేస్తే ఎలా వుంటుందో వని నరదా! హంతకుడు పట్టుబడకుండా పోలీసులు గగ్గోలు పెడుతుంటే చూడాలని సరదా: హత్యని గురించి ఏం చెప్పుకుంటున్నారో వినాలని సరదా !"

వింటోన్న కమలకి గుండెలు ఝల్లుమన్నాయి ఇంతసేపూ 'సుడిగుండాలు' ఏకాగ్రంగా విని వీళ్ళు పట్టుకున్నదిదా ?

ఇంట్లో తల్లి ఎంత జాగ్రత్త యవడినా, బైట స్నేహితుల ప్రభావం పిల్ల మీద–ముఖ్యంగా – మొగపిల్లలమీద ఎక్కువ–బడికి పంపకా తప్పదు –బళ్ళో స్నేహితులు ఉండకా మానరు. రకరకాల స్నేహితులు–సమాజంలో విజృంభించే రకరకాల [illegible]

అన్నిరకముల బ్లాకులు శుద్ధముగాను, శీఘ్రముగాను, కోరిన కాలములో తయారుచేసి యివ్వబడును.
ఫోన్: 87511
లైను, హాఫ్‌టోన్, కలర్ బ్లాకు మేకర్సు
కుగా ప్రాసెస్
2/17 [illegible] మద్రాసు-2

ప్రతిబింబాలు–ఎవరైతె కాళ్ళేస్తే ఎంగిలాకుల్లో పడ్డట్టు వెళ్ళేదేదో పరమ అదర్శంగా పెంచుదామని తపనపడేంచె ఏ ప్రశాంతతో కొట్టుకుపోరుగదా! ఒకరకమైన విస్ఫోటం ఆవహించింది కమలమ్మ–ఆ చిరాకు చిట్టిబాబుమీద కోపంగా మారింది–

"ఏమిటిది మీరు! పిల్లలికి చదువూ సంధ్యా చూడవలసింది పోయి అన్నీ నేర్పిస్తుంటే పెద్ద అడ్డుపుల్ల లేస్తారా? పొద్దున్నే టేప్‌రికార్డర్ పెడతారా ఎవరైనా? ఆ పెధవలిద్దరూ ఆ డైలాగులు తిరుచుకుంటూ కూచుంటే పుస్తకం లోది బుర్రకెక్కుతుందా? ఛ! ఛ! ఈ సంసారం నే సీదలేను – ఎక్కడికైనా పోతాను–"

"నిజంగా వెళ్ళిపోతావా?"

బెంగగా అడిగాడు చిట్టిబాబు–

ఆ బెంగ చూస్తే మరింత ధైర్యం వచ్చింది కమలకి—

"ఆ తప్పకుండా వెళ్ళిపోతాను—"

పిల్లల్ని తీసికెళ్తావా? ఒక్కదానివే వెళతావా? నా కెందుకింకా తాపత్రయాలన్నీ? మీ దగ్గరే ఉంచుకోండి—"

"ఆల్‌రైట్! వాళ్ళిద్దరినీ నరసాపురం పంపేస్తాను—"

"నరసాపురమా! ఎంచక్కా తెల్లవారు ఝామునే కోవెలా, ప్రసాదాలూ–తర్వాత! నాయనమ్మగారు రోజూ మిఠాయిలు చేస్తారు– అజీర్తి చేస్తే తాతగారు ఇంజక్షన్ చేసి ఏడవకుండా పావలా ఇస్తారు– అది పెట్టి కోమటికొట్లో కొబ్బరుండలు కొనుక్కోవచ్చు– గోళీలు కూడా ఉంటాయి– రోజూ రాత్రి తాతగారు భజన చేయిస్తారు– తర్వాత కొబ్బరి ముక్కల ప్రసాదం... ...."

ఉత్సాహంగా చెప్పుకుపోతున్నాడు రాము—

"రామూ! శనివారం, శనివారం, బోలెడన్ని దోసెలు........" అందించాడు శివ—

ఇద్దరు పెధవలూ తండ్రి చెరో ప్రక్కా నిలబడి "ఎప్పుడు వెళ్తావమ్మా!" అన్నారు ఆశగా– కమలకు అరికాలి మంట నెత్తికొచ్చింది – తెల్లవారింది మొదలు వీళ్ళకోసం నానా యాతనపడుతోంటే "ఎప్పుడు వెళ్తావమ్మా!" అని అడుగుతున్నారు, పెధవలు!

"అవతలకు పోండి పెద్దవాళ్ళ మాటల్లో కల్పించుకోవద్దని ఎన్నిసార్లు చెప్పాను?"

తల్లి కళ్ళూ ముఖమూ చూస్తూనే తల్లి మూడ్ అర్థం చేసుకోగలరు. ఇద్దరు పిల్లలూ– అక్కడ నిలబడకుండా పరుగెట్టారు—

"ఎప్పుడు వెళ్తావు కమలా?" దీనంగా అడిగాడు చిట్టిబాబు.

"ఇవాళే!"

"భోజనం చేసి వెళ్ళు—"

"థేంక్స్—"

"బై దిబై, ఎడ్రసిచ్చి వెళ్ళు—"

"ఎందుకూ? అక్కడికొచ్చి ప్రతిమాలటానికా?"

కంఠం కోపంగా పలికినా అందులో బోలెడు ఆశ ధ్వనించింది—

"ఛ! నిన్నలా విసిగిస్తానా? నువ్వూ పిల్లలూ లేకుండా ఒక్కణ్ణే ఉంటే నా ఖర్చు విపరీతంగా పెరిగిపోదూ! నాజీతం ఏమూలకే? డబ్బు అవసరమయినపుడు మాత్రం వస్తాను–ఫస్ట్ వీక్‌లోనే వస్తాలె నీ కష్టసుఖాలు నాకు మాత్రం తెలీవూ!"

నవ్వూ ఏడుపూ పొంగుకొస్తూంటే మాట్లాడలేక పోయింది వెంటనే కమల.

"నేనొచ్చేవరకూ వెళ్ళకు కమలా! కారులో దిగబెడతాను – మళ్ళీ ఎన్నాళ్ళకు కలుసుకుంటామో! కారు కొయ్యమనుసులె! బాగా రిపేర్ చేయించుకొస్తాను—"

టిఫెన్ తినేసి కాఫీ తాగుతూ "అన్నట్టు ఏవేం కావాలో అన్నీ సర్దుకో మొహమాట పడక–" అన్నాడు—

బై. బై. చెప్పేసి వెళ్ళిపోయాడు—

చిట్టిబాబు చాలా నిజాయితీపరుడు– కమలకి వాగ్దాన మిచ్చినట్లు కారు రిపేరు చేయించుకుని మరీ వచ్చాడు సాయంత్రం—

"కమలా! ఉన్నావా! వెళ్ళిపోయావా? అనుకుంటూ—

"మీ ఆశలు ఫలించవు—"

నవ్వుకుంటూ వచ్చింది కమల ఇవతలకి—

ఎప్పుడూ చూసే కమలనే ఒక్కసారి మలుముకుని చూసాడు చిట్టిబాబు—

కమల సాధారణంగా తెల్ల ఫుల్ వాయిల్ చీరలే కడుతుంది– ఆరోజు తెలుపు చికెన్ వర్క్‌చేసిన ఫుల్‌వాయిల్ చీర కట్టుకుంది—

హాకోబా జాకెట్ వేసుకుంది–సన్నని ముత్యాల గొలుసు కంఠం చుట్టుకొని ఒక వరసా, గుండెల క్రిందికి ఒకవరసా వచ్చేలా వేసుకుంది– జుట్టంతా చెంపల క్రిందికి జారి వంకీలుగా ముఖం మీదికి పడేలా సద్దుకుని మరీ క్రిందికీ పైకీ కాకుండా, గుండ్రమూ కోలా కాకుండా సిగ చుట్టుకుంది – సిగచుట్టూ వత్తుగా కట్టిన సన్నజాజుల మాల తురుముకుంది రెండు బంగారు గాజుల మధ్య రెండు రాళ్ళగాజులు ఒకచేతికి, వాచ్ ఒక చేతికి పెట్టుకుంది—

"కమల ఇలాగే బాగుంటుంది–దర్జాగా హుందాగా– ఆకర్షణీయంగా– ఒకరకం డిగ్నిటీతో...."

తనలో అనుకున్నాడు చిట్టిబాబు—

"రెడీయేనా? పిల్లలేరీ?"

"పనిమనిషితో సర్కస్‌కి పంపాను– రేపు ఆదివారం కదా!"

"అదేం వాళ్ళని నరసాపురం పంపుదామనుకొంటూంటే........."

"పంపుతారు: పంపుతారు! మీ ఆటలు నేను సాగనిస్తాననే అనుకొంటున్నారా? అంతా సవ్యంగా ఉన్నప్పుడే నేను గృహలక్ష్మిని– లేదా శ్రీమతి పురాణం సీతగారు సాయించినట్లు గృహరాక్షసిగానూ మారగలను– పిల్లల్ని నరసాపురం తోలేసి బార్‌లో కూచుందా మనుకున్నారా? వాళ్ళని చావదన్ని చదివిస్తాను– నా కంఠంలో ప్రాణముండగా రాంభజన చేసుకుంటూ కొబ్బరిముక్కలుతిని గోళీలాడుకో నివ్వను – మీరు బార్‌కెళ్ళి

ఇంట్లో అడుగు పెడదామనే అనుకుంటున్నారా? వీధుల్లోపడి వచ్చే పోయ్యేవాళ్ళకి వినోదంగా దొర్లవలసిందే! డోర్ఫిబంద్! ఓక్ కేర్!"

"అయితే వెళ్ళటం లేదా?"

నీరసంగా అడిగాడు చిట్టిబాబు—

"నేను ముందే చెప్పాను- ఇది స్వీట్ హోం కాదని- హాట్ హోం—"

పైటచెంగు గిర్రున గుండ్రంగా తిప్పి నాజూగ్గా నడుంపక్క చెక్కుకుంది కమల

వేడివేడి పకోడీలు మొగుడిముందు పెట్టి "ఇవిగో ఈ హాట్ పకోడీలు ఆరగించండి-" అంది,

"ఇది ఆ విమలకి తాత!" అని మనసులో గొణుక్కుని పైకి "పకోడీలు చాలా బాగున్నాయి కమలా!— ——" అన్నాడు.

."కాఫీ——?"

"బోలెడు ఖర్చుపెట్టి కారు రిపేర్ చేయించాను అంతా వేస్టేనా?"

"వేస్టెందు కవుతుంది? సినిమాకెళ్దాం పిల్లల్ని సర్కస్‌కి పంపాను-పనిమనిషి తోడుండి- పైగా రేపు సెలవు-"

చిట్టిబాబు ముఖం వెలిగింది—

"యెక్సెలెంట్ అయిడియా!" అంటూ ఉత్సాహంగా టీ తాగేసాడు- -

కారు ఎక్కబోతూ "మధ్యలో తొయ్యమనరు గదా!" అంది కమల బెదురుతూ- తన బట్టలవంక చూసుకుంటూ—

"నో! నో! నీ కా ట్రబులిస్తానా? అంతగా మధ్యలో ఆగిపోతే నువ్వా కొండల మీదా గుట్టలమీదా కూచుని ప్రకృతి రమణీయకతని ఆస్వాదిద్దువుగాని - ఈ లోగా నేను రిపేర్ చేసుకుంటాను- ఇద్దరం ఝామ్మంటూ ఇంటికొచ్చేద్దాం- ఓ. కె.!"

నవ్వుకుంటూ చిట్టిబాబు పక్కన కూర్చుంది కమల.

[మొట్టమొదట శ్రీమతి రంగనాయకమ్మగారు స్వీట్ హోం సృష్టించారు - తర్వాత శ్రీమతి పురాణం సీతగారు దాని మీద కొన్ని వ్యాసాలు రాసారు సరదాగా నేను ఒక హాట్ హోం సృష్టించాను- (పురాణం సీతగారికి భయపడుతోనే!)

శాస్త్రంలో కాని. సాహిత్యంలో కాని మొదట సృష్టించినవాళ్ళదే ఘనత! ఈ 'హోమ్స్' సృష్టించింది రంగనాయకమ్మగారే! అందుకే ఆవిడకిది అంకితం - కృతజ్ఞతతో— ఆనందారామం] ★

With best compliments from:

Phone No. 212

S. R. MOTORS

Sub Dealers for:

ROYAL ENFIELD MOTOR CYCLES, SCOOTERS & THREE WEELERS

Specialists in:

SALES & SERVICE OF MOTOR CYCLES, SCOOTERS & SPARES

Proprietor:

K. Suryanarayana Raju

BHIMAVARAM

(W. G. Dt.) A. P.

THE

STATE BANK OF INDIA

offers you

COMPLETE BANKING FACILITIES

Why not contact your nearest office?

You will always find a friend at the

STATE BANK OF INDIA

India's Leading Bank